

A jelentős mértékű és többször megvalósított sebességtúllépés közvetlen veszély okozása nélkül nem valósítja meg a közúti veszélyeztetés büntettét (Btk. 234. §).

- [1] Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét a Btk. 235. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő közúti baleset okozásának vétségében állapította meg. Ezért a vádlottat 1 év szabadságvesztésre és 3 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A kiszabott szabadságvesztés büntetést – annak végrehajtása esetén – fogház fokozatban rendelte végrehajtani.
- [2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, súlyosabb minősítés – súlyos egészségromlást okozó közúti veszélyeztetés büntette – megállapítása és súlyosítás – hosszabb tartamú, végrehajtandó, börtön fokozatú szabadságvesztés-büntetés kiszabása és a közúti járművezetéstől eltiltás tartamának felemelése – végett jelentett be fellebbezést.
- [3] A megyei főügyészség fenntartotta az ügyészi fellebbezést és indítványozta, hogy a törvényszék a járásbíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekményt a Btk. 234. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő súlyos egészségromlást okozó közúti veszélyeztetés büntettének minősítse, a szabadságvesztés-büntetés tartamát emelje fel, azt börtön fokozatban rendelje végrehajtani, és mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését, tiltsa el a vádlottat a közügyek gyakorlásától, a közúti járművezetéstől eltiltás tartamát emelje fel.
- [4] A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.
- [5] A felülbírálat során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a tényállás megállapításához szükséges körben és mértékben folytatta le a bizonyítási eljárást, az így feltárt bizonyítékokat külön-külön és együttesen is mérlegelve megnyugtató érveléssel adott számot ténymegállapításairól.
- [6] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének maradéktalanul, magas színvonalon eleget tett mind a tényállás megállapítása, mind pedig a cselekmény jogi minősítése vonatkozásában. A megállapított tényállás alapján okszerű a vádlott bűnösségére vont jogkövetkeztetés, a cselekmény minősítése is törvényes.
- [7] A vádhatóság vitatta a bűncselekmény jogi minősítését, a másodfokú bíróság azonban e körben egyetért a járásbíróság álláspontjával. Az elsőfokú bíróság által kifejtetteket megismételni nem kívánja, de kiemeli az alábbiakat.

- [8] A Btk. 234. §-a szerinti közúti veszélyeztetés büntette csak szándékosan – akár egyenes, akár eshetőleges szándékkal – követhető el. Az elkövető szándékának mind a közlekedési szabályszegés, mind a közvetlen veszélyhelyzet tekintetében fenn kell állnia, továbbá a közúti közlekedési szabály megszegése és a közvetlen veszélyt eredményező helyzet között szükséges az okozati összefüggés fennállta is. Jelen esetben az nem vitatható, hogy a vádlott közlekedése során többször is extrém mértékben túllépte a megengedett sebességet, ezzel szándékosan és durván megszegte a sebességre vonatkozó közúti közlekedési szabályt. A közúti veszélyeztetés bűncselekmény eredménye más, vagy mások életének, testi épségének közvetlen veszélyeztetése. Tehát nem elegendő egy absztrakt veszélyhelyzet kialakítása, vagy fenntartása, a veszélynek közvetlennek kell lennie, ami azt jelenti, hogy a szabályszegő magatartás folytán a tényleges helyzetben külsőleg is felismerhető formában jelentkezik, és konkrét személyre, vagy személyekre vonatkozó káros eredmény, az élet, testi épség sérelme reális és azonnal lehetséges bekövetkezésének veszélye áll fenn. Az elkövető szándékának az ilyen közvetlen veszélyhelyzetre kell kiterjednie.
- [9] A vádlott szándékos szabályszegő magatartásával, az igen jelentős mértékű sebességtúllépéssel a többi közlekedőre és az utasként szállított sértettre vonatkozóan absztrakt veszélyhelyzetet hozott létre, amely veszélyhelyzet a baleset bekövetkezésekor konkretizálódott. Önmagában az extrém sebességtúllépés nem idézett elő közvetlen veszélyhelyzetet, az eljárás során olyan adat nem merült fel, amelyből arra lehetett volna következtetést levonni, hogy a közlekedés más résztvevői valamelyike közvetlen veszélyhelyzetbe került volna. A vádlott a balesetet megelőzően több szakaszon is a megengedett sebesség több mint kétszeresével közlekedett anélkül, hogy közvetlen veszélyhelyzet kialakult volna, baleset történt volna, a baleset bekövetkezésében a sebességtúllépésen kívül szerepet játszott az úttest egyenetlensége is.
- [10] A baleset bekövetkezésében konkretizálódott veszélyhelyzet előidézésében a vádlott részéről az egyenes szándék szóba sem jöhet, az teljesen nyilvánvaló, hogy a vádlott nem kívánta a közvetlen veszélyhelyzet kialakulását, a baleset bekövetkezését. Ugyanakkor a rendelkezésre álló adatok alapján eshetőleges szándék sem állapítható meg a vádlott részéről. Jelen esetben a vádlott megfelelő vezetési tapasztalattal rendelkezett, ismerte a gépkocsit, a balesetet megelőzően 1500-2000 kilométert vezetett ezzel a járművel, amelyet műszaki paraméterei alkalmassá tettek a nagy sebességgel való biztonságos közlekedésre. A vádlott autópályán közlekedett kedvező időjárási és jó látási viszonyok mellett, a forgalom közepes volt, a balesetet megelőzően több, különböző autópálya-szakaszon is jelentősen

túllépte a megengedett sebességet, azon szakaszokon stabilan tudta irányítani a járművet.

- [11] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket maradéktalanul feltárta, azokat súlyuknak megfelelően értékelte, a vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas törvényes büntetéseket alkalmazott, melyek súlyosítását a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak. A szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére ugyancsak törvényesen került sor, a járásbíróság indokai e vonatkozásban is helyesek.

(Kaposvári Törvényszék 1. Bf. 596/2016.)